

עת"א 27990/02/21 - סלע בני נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 27990-02-21 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני עותרים נגד משיבים	כבוד השופטת מרב גרינברג	סלע בני (אסיר)
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים		
2. מדינת ישראל		

פסק דין

העותר מלין בעתירה דנא כנגד סירוב המשיב להשיב לחזקתו רמקול מסוג JBL שניטל ממנו בניגוד להחלטה שיפוטית קודמת שאישרה החזקתו.

תקציר השתלשלות הליכי העתירה

העותר הגיש ביום 14.2.21 את העתירה דנא, בעת זו שהה בביס"ר "שיטה", העתירה הוגשה לבית משפט המחוזי בנצרת ונקבעה לדיון ליום 8.4.21 לפני כב' השופטת גלפז מוקדי. בדיון משלים שהתקיים ביום 20.5.21, כשהעותר מיוצג, ביקש להציג מסמכים שונים והדיון נדחה לצורך הצגתם למשיב. ביום 26.5.22 אכן הגיש העותר אסופת מסמכים הכוללים אסמכתאות להחזקת הרמקול הנטען בחזקתו במועדים שונים (המסמכים הוצגו גם בדיון שלפניי). בין לבין, המשיך והגיש בקשות שונות, כשביום 8.7.21, הועבר לביס"ר "שרון", והדיון בעתירה הועבר למחוז מרכז (החלטת כב' השופט בן חמו מיום 8.7.21).

ביום 15.7.21, לאחר שהעותר לא שילם כפי שנדרש אגרת העתירה, הורה כב' השופט טל על מחיקתה. העותר הגיש בקשות שונות ל"החייאת העתירה", ובדיון, שהתקיים ביום 10.11.21 נשמעו טיעוני הצדדים ביחס לבקשת העותר ולגופה של העתירה. בית המשפט דחה את הדיון לצורך עיון ומתן פסק דין. אלא, שבתוך כך, ועוד טרם ניתן פסק דין, ביקש העותר, באמצעות בא כוחו, למחוק את העתירה ובית המשפט נעתר לבקשתו (החלטת כב' השופט טל מיום 24.11.21). בכך לא מצינו. העותר הגיש בקשת נוספת ל"החייאת העתירה", בשל אילוצי החלפת המותב, הועברה העתירה לטיפול. תחילה נתן העותר וב"כ הסכמתו למתן פסק דין מבלי לקיים דיון נוסף ובהמשך, שוב חזר בו, ודיון משלים, ארוך וממושך, התקיים לפניי, ביום 20.3.22.

טיעוני הצדדים

העותר וב"כ עו"ד פוקרא, הפנו, במסגרת הדיון לפניי, להחלטת בית המשפט בעת"א 47954-01-16, כשלדברי העותר, בהמשך להחלטה שיפוטית בהליך זה הוחזר לו הרמקול הנטען וזה ליווה אותו במהלך מאסרו בבתי סוהר שונים. העותר מבקש לדחות את טענת המשיב, שמדובר ברמקול אחר ובסוגיה שכבר נדונה והוכרעה בעבר.

המשיב, באמצעות ב"כ עו"ד מ.אביטן, ביקש למחוק את העתירה. לדבריו, מושא העתירה הוכרע בעבר ע"י שני מותבים, העותר עושה ככל שניתן כדי להציג לפני בית המשפט נתונים שגויים ולהוליכו שולל, עוד יצא קצפו על התנהלות העותר בהליך זה ובכלל ועל כך שבית המשפט נעתר לבקשותיו השונות, להמשיך ולדון בעתירה שנמחקה מספר פעמים, לרבות בהתאם לבקשתו. לגופו נטען, כי לא ניתן לקשור בין החלטת בית המשפט בעת"א 47954-01-16 לרמקול שמבקש לקבל לידי, וכי מדובר בחפץ אסור להחזקה, שלא התקבל אישור להחזקתו ע"י המשיב ובהחלטות שיפוטיות קודמות.

דין והכרעה

בחנתי לעומק טיעוני הצדדים ולאחר שעיניתי עין היטב בכלל האסמכתאות שהציג העותר ומסמכי העתירות הקודמות שהוצגו לעיוני, מצאתי למחוק את העתירה. מושא העתירה נבחן לעומק ונדחה במסגרת עת"א 17552-09-20 ובהמשך בהחלטה מנומקת בבקשה לביטול פסק דין שניתנה ביום 11.2.21. עתירתו זו של העותר הוגשה ביום 14.2.21, מדובר בעתירה זהה, שהוגשה ימים ספורים לאחר שנדחתה בהחלטה שיפוטית משלימה ומשכך, דינה להימחק.

הורתה ולידתה של העתירה דנא בהחלטת בית המשפט בעת"א 47954-01-16 (החלטת כב' השופטת עמיתה, ק.רג'יניאנו מיום 15.3.16).

במסגרת עתירה זו, הלין העותר כנגד סירוב המשיב להשיב לחזקתו שני רמקולים שנלקחו ממנו. עיון בפרוטוקול מעלה, כי העותר טען כי **"יש לי טופס אפסנאות ממנו עולה שבתאריך 13.3.05 הכנסתי את הרמקולים"** (שם, עמ' 2). העותר הציג מספר רב של אסמכתאות ששכנעו את בית המשפט בהחלטתו, לקבוע, כי **"המסמכים שהוצגו לעיוני מוכיחים ללא ספק, כי העותר החזיק ברמקולים למעלה מעשור"** ובהמשך לכך, קיבל את העתירה והורה על השבת הרמקולים לעותר תוך 5 ימים.

לטענת העותר, במסגרת עתירה דנא, כוונתו של בית המשפט הייתה להחזיר לו שני רמקולים, רמקול מסוג JBL מספרו Ts0010-0097185-TSD917 (להלן: "רמקול JBL") ו"רמקול קטן של מחשב ישן", שנלקחו ממנו ביום 28.12.15.

עוד טוען, כי בהמשך להחלטה השיפוטית, קיבל לידי את רמקול JBL (סיכום ראיון כתוב שנערך לעותר (ככל הנראה בעקבות עתירה נוספת שהגיש) ע"י הסוהר פואד שאער, מנהל אגף בביס"ר "שרון", **"האסיר הגיש עתירה בעניין השבת רמקול JBL, סגן מפקד היחידה סג"ד איבגי אישר להחזיר לאסיר ע"י החלטת ביהמ"ש"**) ושוב בעת שהועבר לביס"ר "איילון" (סיכום ראיון אישי מיום 28.11.19, **ביס"ר "איילון"**, מנהלת אגף כלאי אושרת בשארי, באישור מפקד ביס"ר הוחזר לעותר רמקול JBL וכבלים לרמקול עד לבחינה מחודשת). לאחר שהועבר לביס"ר "אוהלי

קידר" ובהמשך לביס"ר "אשל", נלקח ממנו הרמקול (רשימת ציוד ביס"ר "אשל" מיום 5.3.20) ולא הושב לו.

המשיב, מצדו, שב וטען שמדובר ברמקולים אחרים, ישנים, שאינם הרמקול JBL.

על פניו, מהתמונה העובדתית שהוצגה עד כה, בעיקר על בסיס מסמכים שהציג העותר, עולה מחלוקת עובדתית רחבה המחייבת הכרעה. אלא שעיון בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (עת"א 17552-09-20, כב' השופטת גלפז מוקדי) מלמד כי המלאכה כולה כבר נעשתה.

תקציר עת"א 17552-09-20

העותר, שלא השלים עם החלטת ביס"ר "אשל" שלא להשיב לו את הרמקול, הגיש עתירה זהה לזו שלפניו, שלאחר מעברו לביס"ר "שיטה", נדונה בבית המשפט המחוזי בנצרת. עיון בפרוטוקול הדיון, בפסק הדין ובהחלטות משלימות מלמד, כי מושא העתירה שלפניי, נבחן ונדון לעומק, ניתנה בו החלטה שיפוטית מנומקת ומבוססת על ראיות שונות, שהציגו הצדדים לפניו, לרבות כל מסמכי העותר שהוצגו גם בעתירה דנא.

בפסק דינו מצא בית המשפט לדחות את העתירה. בית המשפט קיבל, לאחר שעיון במסמכים שונים, את טענת המשיב, כי כוונת בית המשפט בעת"א 47594-01-16 הייתה להחזיר לחזקת העותר צמד רמקולים ישנים ולא את הרמקול JBL, "שאותו קיבל מאסיר אחר" (שם, עמ' 3). עוד נקבע, כי **"מן המסמכים שהוצגו על ידי ב"כ המשיבים ומטענות המשיבים עולה כי המשיבים ביקשו להחזיר למבקש את שני הרמקולים הישנים אשר היו ברשותו במשך שנים רבות, אולם הוא סירב וניסה, על יסוד החלטת בית המשפט המחוזי בהליך הקודם אשר התייחסה לשני הרמקולים הישנים, לקבל לידיו רמקול אחר, חדש, אשר אסור להחזקה"**.

עיון בפרוטוקול הדיון שהוגש לעיוני מלמד, כי בבירור שנערך ע"י המשיב שנת הייצור של רמקול (2012 JBL), מאוחרת למועד שבו נטען כי רכש אותו (2005). עוד הוצגה לבית המשפט תמונה של רמקולים אחרים, ישנים ושחורים, החלטה משלימה של כב' השופטת רג'ניאנו שמבהירה כי כוונתה הייתה לזוג רמקולים ישנים וסירוב העותר (מזכר מיום 10.4.16) לקבלם לידי.

בהחלטה משלימה שניתנה בבקשת העותר לביטול פסק הדין מטעמים שונים, נדחתה בקשתו. (החלטה מיום 11.2.21), בית המשפט דחה לגופו טענה נוספת של העותר, כי קיבל את הרמקול מאמו המנוחה, ומפנה לתשובתו בדיון כי אינו יודע מי נתן לו אותו (שם, עמ' 2), עוד חוזר ומבהיר, כי החלטת בית המשפט הקודמת אינה מתייחסת לרמקול לגביו טוען העותר אלא לזוג רמקולים ישנים.

העותר לא ביקש לערער על החלטת בית המשפט וחלף זאת, הגיש, שלושה ימים בלבד לאחר מכן, עתירה זהה, היא העתירה שלפניו.

בדקתי ובחנתי האם כלל המסמכים שהוצגו לעיוני הוגשו בהליכים קודמים והאם התגלו לפניי נסיבות חדשות שלא עמדו לפני בית המשפט במסגרת העתירה הקודמת, התשובה לכך שלילית. כלל הטיעונים והמסמכים נבדקו ונבחנו ועל בסיסם הגיע בית המשפט, למסקנה צודקת, שיש לדחות את העתירה.

צודק ב"כ המשיב בטרוניותיו באשר להתנהלות העותר בהליך דנא, העותר שינה מספר פעמים את טעמו ביחס לניהול העתירה, בהמשך לבקשתו מיום 24.11.21, העתירה נמחקה. הגם שמדובר בעתירה זזה, נתקיימו בה חמישה דיונים וניתנו בה החלטות רבות (32 החלטות בבקשות שונות של העותר) ע"י מספר מותבים, לרבות מותב זה. יכול שהדבר נבע מחילופי מותבים, יכול שתש כוחו של המשיב לעמוד על טענותיו הצודקות (בכך מודה, בכנות, ב"כ המשיב, עו"ד אביטן, במעמד הדיון, פרו', עמ' 16 ש' 15 ועוד). בכל סיטואציה אחרת לא היה מקום ל"החייאת עתירה" ואף לא לחידושה לאחר מחיקתה.

משאלו הם פני הדברים, לא נותר אלא לקבוע כי עניינה של עתירה זו נבחן והוכרע במסגרת עתירה קודמת; לא הוצגו כל נסיבות חדשות שיש בכוחן להביא לבחינה נוספת של מושא העתירה, ומשכך, דינה להימחק.

למען העתיד לבוא, אחזור שוב ואבהיר: טענת העותר כי אושר לו להחזיק ברמקול JBL מכח החלטה שיפוטית (עת"א 47954-01-16, נבחנה במסגרת מספר החלטות שיפוטיות ונדחתה. לפיכך רמקול זה לא אושר בהחזקה, והחלטת המשיב שלא להשיבו לעותר נכונה ומבוססת).

פסק הדין יישלח לצדדים ולעותר

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשפ"ב, 27 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.